

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
3.Bhar.436/2012/8. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. év május hó 17. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

VÉGZÉST:

A becsületsértés vétsége miatt a vádlott ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. év október hó 16. napján kelt 20.Bf.II.9243/2012/7. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A harmadfokú eljárás során felmerült 3.810,- (háromezer-nyolcszáztíz) forint bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a 2012. április 18. napján kihirdetett 9.B.II.1582/2011/9. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. a Btk. 180. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző becsületsértés vétségében, ezért őt 1 (egy) évre próbára bocsátotta. A vádlottat a további 1 rb. becsületsértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte továbbá, hogy az államnak bűnügyi költség címén 79.710,- (hetvenkilencezer-hétszáztíz) forintot fizessen meg.

A tárgyaláson az ügyész a nyilatkozat tételre három napot tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlott terhére, további bűnösség megállapítása, valamint súlyosítás, pénzbüntetés kiszabása érdekében. A vádlott irányának megjelölése nélkül, míg védője felmentés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. október 16. napján kihirdetett 20.Bf.II.9243/2012/7. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rb. a Btk. 180. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző becsületsértés vétségében. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 3.000,- (háromezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A nyilvános ülésen a védő fellebbezést jelentett be az elsőfokú ítélet megváltoztatása és védencének felmentése érdekében. A vádlott a részére kézbesített ítélet ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a másodfokú ítélet megváltoztatása érdekében, bűnösség megállapítása és a bűnügyi költségben történő marasztalás miatt, valamint a szakértői bizonyítás elrendelésének törvénytelenisége, indokolatlansága miatt. Az ügyész a részére kézbesített ítélettel kapcsolatban jogorvoslati nyilatkozatot nem tett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.1257/2012/1. számú átiratában a másodfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében védence teljes felmentésére tett indítványt. Kifejtette azon álláspontját, hogy a kerületi bíróság a tényállásban megállapította és a törvényszék pedig felülbírálata alapjául elfogadta azt a tényállást, amely olyan megállapítást tartalmaz, hogy a panasz hatósághoz való megküldése csak a vádlottnak állt érdekében, ezért azt más a hatósághoz nem juttathatta el. A védő szerint ezen megállapításon túlmenően más, a vádlott bűnössége irányába ható körülmény nincs, így az elsőfokú bíróság megalapozatlan tényállást rögzített, míg azt a törvényszék felülbírálata alapjául elfogadta. Ilyen körülmények között, az eltérő tényállás megállapítása nem ütközik a felülmérlegelés tilalmába, az pusztán a megalapozatlanság kiküszöbölésének tekinthető.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljáró képviselője kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által elfogadott tényállás mindenben megalapozott, a határozatokban részletesen indokolásra került, hogy mely bizonyítékokat miért fogadtak el a tényállás alapjául.

A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítélőtábla a Be. 387. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú ítéletet és az azt megelőző első és másodfokú bírósági eljárást bírálta felül.

A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság az elsőfokú tárgyaláson, valamint a Fővárosi Törvényszék a másodfokú nyilvános ülésen az eljárási szabályokat betartotta. Nem tévedett a másodfokú bíróság amikor a felülbírálatát az elsőfokú bíróság által helyesen megállapított tényállásra alapította. Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését. Megállapítható azonban az is, hogy az eljárás különböző szakaszaiban a vádlott egymástól eltérő, sőt egymásnak ellentmondó és az objektív tényeknek, körülményeknek is ellentmondó, logikátlan nyilatkozatokat tett. Ezért nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlotti védekezéssel szemben a

tárgyaláson kihallgatott sértett tanúk vallomása, az igazságügyi írásszakértő véleménye, valamint a rendelkezésre álló egyéb okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A kerületi bíróság indokoltan utasította el a további bizonyítási indítványokat. Nem tévedett azonban a Fővárosi Törvényszék, amikor felülbírálata során a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a tényállást azzal egészítette ki, hogy a sértettek 2011. február 17. napján kelt panaszbeadványukban joghatályos magánindítványt terjesztettek elő. Utalt a Fővárosi Törvényszék arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem tartalmazza a joghatályos magánindítvány előterjesztésére vonatkozó megállapítást, azonban azt az elsőfokú bíróság indokolta. A Fővárosi Törvényszék azonban a magánindítvány előterjesztésének a tényállásban történt rögzítése mellett kifejtette azon álláspontját, hogy a magánindítványt más tények alapján tekinti előterjesztettnek. A harmadfokú bíróság ezen körülménnyel kapcsolatban osztotta a Fővárosi Törvényszéknek az ítélet indokolása 2. oldal végén, valamint 3. oldalán kifejtett álláspontot.

A Be. 388. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a harmadfokú bíróság a határozatát arra a tényállásra alapítja, amelynek alapján a másodfokú bíróság a megtámadott ítéletét meghozta, kivéve ha ez a tényállás megalapozatlan. Megállapítható, hogy a vádlott és védője alapos ok nélkül, indokolatlanul hivatkoztak fellebbezésükben a tényállás megalapozatlanságára. Éppen ellenkezőleg az állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által kisebb részben kiegészített tényállás mindenben megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a harmadfokú bíróság is felülbírálata alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a másodfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmények jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék, amikor a vádlott bűnösségét a kerületi bíróság által helyesen megállapított 1 rb. becsületsértés vétségén túlmenően további 1 rb. a Btk. 180. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző becsületsértés vétségében megállapította. Helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor a határozatra kézzel rávezetett valamennyi sértő kijelentést vizsgálta abból a szempontból, hogy az alkalmas-e a Btk. 180. § (1) bekezdés a) pontjában írt becsületsértés vétsége megállapítására. Helytállóan állapította meg, hogy a 1. sz. sértett pénzügyőr hadnagyra tett lusta kis hülye minősítés, valamint a 2. sz. sértettre használt további sértő kijelentések is megvalósítják a vádlottra a vádiratban rótt bűncselekményeket. A másodfokú bíróság helytállóan hivatkozott a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatban kifejtettekre. Helytállóan rögzítette, hogy a vádlotti kijelentések jóval túlmennek annak a bírálatnak és kritikának a határain, amelyet a közhatalmat gyakorló személyeknek viselniük kell. Itt hivatkozik a harmadfokú bíróság a Legfelsőbb Bíróság BH. 2004/172. számú eseti döntésében foglaltakra, az abból levonható következtetésre, mely a jelen ügy kapcsán úgy fogalmazható meg, hogy a vádlott által használt sértő kifejezések még csak nem is tartoznak hozzá a panaszolt határozat kritikájához, inkább öncélú gyalázkodásnak tekinthetők. A harmadfokú bíróság egyébként mindenben osztotta a Fővárosi Törvényszéknek a másodfokú ítélet 4. és 5. oldalain kifejtett jogi álláspontját.

Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék akkor sem, amikor a kerületi bíróság ítéletében felsorolt enyhítő és súlyosító körülményeket kiegészítve arra a következtetésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazott intézkedés mind jellegében, mind tartamában alkalmas a Btk. 37. §-ában írt célok elérésére és azt helyben hagyta.

A másodfokú ítélet egyéb rendelkezése is törvényes, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla helyes indoka alapján helyben hagyta.

A harmadfokú bíróság a Be. 338. § (1) bekezdésében foglaltak alapján kötelezte a vádlottat a harmadfokú eljárásban kirendelt védő díjaként felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A Fővárosi Ítéltábla végzése a Be. 397. §-án alapszik.

Budapest, 2013. év május hó 17. napján

. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné s.k.
bíró

A Fővárosi Törvényszék másodfokú ítélete jogerős és a bűnügyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 17. napján

Dr. Magócsi István s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül: